Η Κεκρυμμένη Ιστορία του Σαράντα Εδαφίου - Αριθμός Δεκατέσσερα

Η Δεύτερη Ουαί — Μέρος Πρώτο

Jeff Pippenger
2026-06-05

Στο προηγούμενο άρθρο ευθυγραμμίσαμε τα προφητικά χαρακτηριστικά της πέμπτης σάλπιγγας, η οποία είναι το πρώτο αλίμονο, με τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής. Η θεώρηση της πέμπτης σάλπιγγας ως της πρώτης από τις τρεις τελευταίες σάλπιγγες, από την προσέγγιση ότι η πρώτη απεικονίζει την τελευταία, ευθυγραμμίζει τον προφητικό ρόλο του Ισλάμ του πρώτου αλίμονο με τον σεισμό της Αποκάλυψης ένδεκα. Έλαβα ένα ηλεκτρονικό μήνυμα από έναν φίλο την ημέρα μετά τη συζήτησή μας επί του άρθρου αυτού στη συνάθροιση του Σαββάτου, και ο φίλος μου επίσης προσπαθούσε να ευθυγραμμίσει την έκτη σάλπιγγα, η οποία είναι το δεύτερο αλίμονο, με τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής. Αυτή είναι μια έγκυρη προσέγγιση, διότι οι τρεις τελευταίες σάλπιγγες είναι τρία αλίμονα.

> Και είδον, και ήκουσα άγγελον πετώμενον διά μέσου του ουρανού, λέγοντα μετά φωνής μεγάλης· Ουαί, ουαί, ουαί εις τους κατοικούντας επί της γης εξαιτίας των λοιπών φωνών της σάλπιγγος των τριών αγγέλων, οι οποίοι μέλλουσιν έτι να σαλπίσωσι! Αποκάλυψις 8:13.

Οι τρεις τελευταίες σάλπιγγες αποτελούν ένα διακεκριμένο σύμβολο μέσα στις επτά σάλπιγγες, όπως και οι τρεις τελευταίες εκκλησίες διακρίνονται από τις τέσσερις πρώτες, και οι τρεις τελευταίες σφραγίδες διακρίνονται από τις επτά σφραγίδες. Αυτή η προφητική αλήθεια έχει πολλάκις εξετασθεί κατά τη διάρκεια των ετών. Παράλληλα με την εξέταση του φωτός που προκύπτει από τη θεώρηση του πρώτου και του τρίτου αλίμονο ως συμβόλου άλφα και ωμέγα, οφείλομεν επίσης να θεωρήσωμεν τα τρία αλίμονο ως τριπλή εφαρμογή της προφητείας.

Μια τριπλή εφαρμογή της προφητείας καταδεικνύει ότι όλα τα προφητικά χαρακτηριστικά του πρώτου και του δευτέρου αλίμονο θα υπάρχουν στο τρίτο αλίμονο. Το πρώτο αλίμονο ήταν το Ισλάμ της Αραβίας και το δεύτερο αλίμονο ήταν το Ισλάμ της Τουρκίας. Το πρώτο αλίμονο επρόκειτο να «βασανίζει» και το δεύτερο αλίμονο να «θανατώσει» το τρίτο μέρος των ανθρώπων.

Το Βασανιστήριο του Πρώτου Ουαί

> Και εδόθη εις αυτά να μη θανατώσωσιν αυτούς, αλλά να βασανισθώσι πέντε μήνας· και ο βασανισμός αυτών ήτο ως βασανισμός σκορπίου, όταν κεντήση άνθρωπον. … Και είχον ουράς ομοίας με σκορπίους, και κέντρα ήσαν εν ταις ουραίς αυτών· και η εξουσία αυτών ήτο να βλάπτωσι τους ανθρώπους πέντε μήνας. Αποκάλυψις 9:5, 10.

Θάνατος τοῦ Δευτέρου Οὐαί

> Και ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι, οἱ ἡτοιμασμένοι διὰ τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. … Ἀπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθη τὸ

> τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. Ἀποκάλυψις 9:15, 18.

Τα δύο τρίτα των ανθρώπων που δεν θανατώθηκαν, δεν μετανόησαν.

> Και οι λοιποί των ανθρώπων, οι οποίοι δεν εφονεύθησαν από τας πληγάς ταύτας, δεν μετενόησαν εκ των έργων των χειρών αυτών, ώστε να μη προσκυνώσι τα δαιμόνια και τα είδωλα τα χρυσά και τα αργυρά και τα χάλκινα και τα λίθινα και τα ξύλινα, τα οποία ούτε να βλέπωσι δύνανται ούτε να ακούωσιν ούτε να περιπατώσιν· και δεν μετενόησαν ούτε από τους φόνους αυτών ούτε από τας φαρμακείας αυτών ούτε από την πορνείαν αυτών ούτε από τας κλοπάς αυτών. Αποκάλυψις 9:20, 21.

Οι επτά σάλπιγγες προτυπώνουν τις επτά τελευταίες πληγές, και στο εδάφιο είκοσι οι σάλπιγγες ονομάζονται πληγές. Οι Ηνωμένες Πολιτείες αποτελούν το ένα τρίτο της τριπλής ένωσης του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη, και θανατώνονται ως η έκτη βασιλεία κατά τον νόμο της Κυριακής. Ο θάνατός τους επήλθε εξαιτίας ψευδούς λατρείας, η οποία προτυπώνεται από «τα έργα των χειρών αυτών», τη «λατρεία» των «δαιμονίων και των ειδώλων των χρυσών και των αργυρών και των χαλκών και των λιθίνων και των ξυλίνων», από «φόνους», «φαρμακείας», «πορνεία» και «κλοπή».

Η ψευδής λατρεία, η οποία τυποποιείται από τη λατρεία της Κυριακής, είναι η «αιτία» για την οποία πρέπει να υπάρξει μετάνοια· όμως δεν μετανόησαν, και έτσι το «αποτέλεσμα» είναι το μαρτύριο και ο θάνατος που επιφέρουν οι ακρίδες του Ισλάμ. Μολονότι το ένα τρίτο των ανθρώπων, οι Ηνωμένες Πολιτείες, θανατώνεται κατά τον νόμο της Κυριακής, τα άλλα δύο τρίτα δεν μετανοούν.

Ουαί και Άγγελοι

Το πρώτο και το δεύτερο αλίμονο αντιστοιχούν στον πρώτο και στον δεύτερο άγγελο της Μιλλεριτικής ιστορίας, και η ιστορία εκείνη επαναλαμβάνεται κατά γράμμα στην ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Η ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι η ιστορία του τρίτου αγγέλου και αντιστοιχεί στο τρίτο αλίμονο. Όπως ακριβώς τα ορόσημα της Μιλλεριτικής ιστορίας επαναλαμβάνονται στην ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, έτσι επίσης τα ορόσημα του πρώτου και του δεύτερου αλίμονο θα επαναληφθούν στην ιστορία του τρίτου αγγέλου.

> «Το πρώτο και το δεύτερο μήνυμα δόθηκαν το 1843 και το 1844, και τώρα βρισκόμαστε υπό τη διακήρυξη του τρίτου· αλλά και τα τρία μηνύματα πρέπει ακόμη να διακηρύττονται. Είναι εξίσου ουσιώδες τώρα όσο ποτέ άλλοτε να επαναλαμβάνονται σε εκείνους που αναζητούν την αλήθεια. Με την πένα και με τη φωνή οφείλουμε να ηχούμε τη διακήρυξη, παρουσιάζοντας τη σειρά τους και την εφαρμογή των προφητειών που μας οδηγούν στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Δεν μπορεί να υπάρξει τρίτο χωρίς το πρώτο και το δεύτερο. Αυτά τα μηνύματα οφείλουμε να τα δώσουμε στον κόσμο με δημοσιεύσεις, με ομιλίες, δείχνοντας, στη γραμμή της προφητικής ιστορίας, τα πράγματα που έγιναν και τα πράγματα που θα γίνουν». Selected Messages, βιβλίο 2, 104.

Το έργο μας ως σπουδαστών της προφητείας είναι να συνενώσουμε το μήνυμα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου μέσα στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Χωρίς τα δύο πρώτα μηνύματα δεν μπορεί να υπάρξει τρίτο μήνυμα, διότι «δεν δύναται να υπάρξει τρίτο χωρίς το πρώτο και το δεύτερο». Αυτό είναι αληθές ως προς τη «διαδοχή», διότι εάν δεν υπάρχει πρώτο και δεύτερο, τότε το τρίτο είναι στην πραγματικότητα το πρώτο. Είναι επίσης αληθές ως προς το «περιεχόμενο», διότι τα προφητικά χαρακτηριστικά του πρώτου και του δευτέρου προσδιορίζουν τα χαρακτηριστικά του τρίτου. Μαθηματικώς δεν υπάρχει τρίτο χωρίς πρώτο και δεύτερο, και προφητικώς δεν υπάρχουν ορόσημα στον τρίτο άγγελο, εάν παραλειφθούν τα ορόσημα του πρώτου και του δευτέρου.

> «Ο Θεός έχει δώσει στα μηνύματα της Αποκάλυψης 14 τη θέση τους στη γραμμή της προφητείας, και το έργο τους δεν πρόκειται να παύσει έως το τέλος της ιστορίας αυτής της γης. Τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου εξακολουθούν να είναι αλήθεια για τον παρόντα καιρό και πρόκειται να πορεύονται παράλληλα με εκείνο που ακολουθεί. Ο τρίτος άγγελος διακηρύσσει την προειδοποίησή του με δυνατή φωνή. "Μετά ταύτα," είπε ο Ιωάννης, "είδα άλλον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, έχοντα μεγάλην εξουσίαν, και η γη εφωτίσθη εκ της δόξης αυτού." Μέσα σε αυτόν τον φωτισμό, το φως και των τριών μηνυμάτων είναι συνενωμένο». The 1888 Materials, 803, 804.

Το έργο μας είναι να δείξουμε «στη γραμμή της προφητικής ιστορίας τα πράγματα που υπήρξαν» στο κίνημα των Μιλλεριτών, «και τα πράγματα που θα υπάρξουν» στο κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

> «Ο Κύριος πρόκειται να τιμωρήσει τον κόσμο για την ανομία του. Πρόκειται να τιμωρήσει τα θρησκευτικά σώματα για την απόρριψη του φωτός και της αλήθειας που τους έχουν δοθεί. Το μεγάλο μήνυμα, το οποίο συνδυάζει τα μηνύματα του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου αγγέλου, πρέπει να δοθεί στον κόσμο. Αυτό πρέπει να αποτελεί το κύριο βάρος του έργου μας.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, σ. 950.

Ο συνδυασμός του μηνύματος του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου είναι εκείνος που φωτίζει τη γη όταν ο άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ καταβαίνει. Εκείνη δήλωσε: «"Ύστερα από ταύτα," είπε ο Ιωάννης, "είδα άλλον άγγελο να καταβαίνει από τον ουρανό, έχοντας μεγάλη εξουσία, και η γη εφωτίσθη από τη δόξα αυτού." Μέσα σε αυτόν τον φωτισμό, το φως και των τριών μηνυμάτων συνδυάζεται». Ο «φωτισμός» που συνδέεται με το ότι «η γη» «εφωτίσθη» επιτελείται όταν «το φως και των τριών μηνυμάτων συνδυάζεται». Το έργο του να συνδυασθούν, γραμμή επί γραμμή, τα τρία μηνύματα, φέροντας την ιστορία των Μιλλεριτών σε παραλληλισμό με την ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, πρέπει επίσης να επιτελεσθεί και με τις τρεις ουαί.

Η πτώση της Βαβυλώνας, όπως διακηρύχθηκε από τον δεύτερο άγγελο, δεν μπορεί να διαχωριστεί από το μήνυμα του πρώτου αγγέλου. Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου προσδιόρισε τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού στο 1843, και όταν το μήνυμα διαψεύσθηκε, το αποτέλεσμα του μηνύματος προκάλεσε την πτώση των Προτεσταντικών εκκλησιών. Το αποτέλεσμα ήταν ο δεύτερος άγγελος· η αιτία ήταν η διάψευση του πρώτου αγγέλου. Εάν δεν υπήρχε ο πρώτος άγγελος, δεν θα υπήρχε πτώση της Βαβυλώνας όπως διακηρύχθηκε από τον δεύτερο άγγελο. Το στοιχείο που συνέδεε την αιτία και το αποτέλεσμα ήταν ο «χρόνος». Ο «χρόνος» (1843) δεν

πραγματοποιήθηκε, και εκείνη η αποτυχία παρήγαγε το «αποτέλεσμα». Η «αιτία» ήταν το σφάλμα της ταύτισης ότι οι τρεις προφητείες, τις οποίες ο Μίλλερ είχε εσφαλμένα συμπεράνει ότι θα έληγαν περί το 1843. Εκείνες οι τρεις προφητείες των 1335, 2300 και 2520 ετών, ο Μίλλερ είχε πιστεύσει ότι θα τερματίζονταν με τον Χριστό να έρχεται εν ταις νεφέλαις το 1843. Όταν οι χρονικές προφητείες που ο Μίλλερ είχε εσφαλμένα κατανοήσει απέτυχαν, αυτό παρείχε τον λόγο στους Προτεστάντες να απορρίψουν το μήνυμα του πρώτου αγγέλου, και ο δεύτερος άγγελος έφθασε. Ο πρώτος άγγελος ήταν η «αιτία» και ο δεύτερος ήταν το «αποτέλεσμα».

Το μήνυμα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου δεν μπορούν να διαχωριστούν, διότι συνδέονται προφητικώς μέσω του προφητικού χρόνου. Η πρώτη και η δευτέρα συμφορά συνδέονται επίσης προφητικώς μέσω του «χρόνου». Η χρονική προφητεία της πρώτης συμφοράς, η οποία προσδιορίζει εκατόν πενήντα έτη βασανισμού, λήγει ακριβώς εκεί όπου αρχίζει η χρονική προφητεία των τριακοσίων ενενήντα ενός ετών και δεκαπέντε ημερών της δευτέρας συμφοράς, η οποία θανατώνει. Η χρονική προφητεία συνδέει την πρώτη και τη δευτέρα συμφορά, καθώς και τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου.

Η εκπλήρωση των χρονικών προφητειών του πρώτου και του δευτέρου αλίμονο προσέδωσε δύναμη στο μήνυμα του πρώτου αγγέλου και έφερε τον άγγελο της Αποκάλυψης δέκα να καταυγάσει τον κόσμο με τη δόξα του. Αναφερόμενη στον πρώτο άγγελο, η Αδελφή Ουάιτ κατέγραψε ότι της «ειπώθηκε πως η αποστολή του ήταν να φωτίσει τη γη με τη δόξα του και να προειδοποιήσει τον άνθρωπο για την επερχόμενη οργή του Θεού». Αυτή είναι η ακριβώς ίδια αποστολή του τρίτου αγγέλου της Αποκάλυψης δεκαοκτώ.

> «Ο άγγελος που ενώνεται στη διακήρυξη του μηνύματος του τρίτου αγγέλου πρόκειται να φωτίσει ολόκληρη τη γη με τη δόξα του. Εδώ προαναγγέλλεται ένα έργο παγκόσμιας έκτασης και ασυνήθιστης δύναμης. Το κίνημα της παρουσίας του Χριστού των ετών 1840–44 υπήρξε ένδοξη εκδήλωση της δύναμης του Θεού· το μήνυμα του πρώτου αγγέλου μεταφέρθηκε σε κάθε ιεραποστολικό σταθμό του κόσμου, και σε ορισμένες χώρες εκδηλώθηκε το μεγαλύτερο θρησκευτικό ενδιαφέρον που έχει παρατηρηθεί σε οποιαδήποτε χώρα μετά τη Μεταρρύθμιση του δέκατου έκτου αιώνα· αλλά και αυτά πρόκειται να ξεπεραστούν από το ισχυρό κίνημα υπό την τελευταία προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου.»
>
> «Το έργο θα είναι παρόμοιο με εκείνο της Ημέρας της Πεντηκοστής. Όπως δόθηκε η "πρότερη βροχή", με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά την έναρξη του ευαγγελίου, για να προκαλέσει τη βλάστηση του πολύτιμου σπόρου, έτσι και η "όψιμη βροχή" θα δοθεί κατά το τέλος του για την ωρίμανση του θερισμού. "Τότε θέλομεν γνωρίσει, εάν εξακολουθώμεν να γνωρίζωμεν τον Κύριον· η έξοδός Αυτού είναι προδιατεταγμένη ως η αυγή· και θέλει ελθεί προς ημάς ως βροχή, ως βροχή όψιμος και πρότερος επί την γην." Ωσηέ 6:3. "Χαίρετε λοιπόν, υιοί της Σιών, και ευφραίνεσθε εις Κύριον τον Θεόν σας· διότι σας έδωκε την πρότερη βροχή μετρίως, και θέλει καταβιβάσει εις εσάς βροχήν, την πρότερη βροχή και την όψιμη βροχή." Ιωήλ 2:23. "Κατά τας εσχάτας ημέρας, λέγει ο Θεός, θέλω εκχέει από του Πνεύματός Μου επί πάσαν σάρκα." "Και πας όστις αν επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή." Πράξεις 2:17, 21.»

> «Το μεγάλο έργο του ευαγγελίου δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί με μικρότερη εκδήλωση της δύναμης του Θεού από εκείνη που χαρακτήρισε την έναρξή του. Οι προφητείες που εκπληρώθηκαν με την έκχυση της πρώιμης βροχής κατά το άνοιγμα του ευαγγελίου πρόκειται να εκπληρωθούν ξανά με την όψιμη βροχή κατά το κλείσιμό του. Εδώ είναι "οι καιροί αναψυχής", τους οποίους ο απόστολος Πέτρος προείδε όταν είπε: "Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, ώστε να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας, όταν έλθουν καιροί αναψυχής από την παρουσία του Κυρίου· και θέλει αποστείλει τον Ιησούν." Πράξεις 3:19, 20.» The Great Controversy, 611.

Η εκπλήρωση των χρονικών προφητειών του πρώτου και του δευτέρου οὐαί κατέβασε τον άγγελο, ώστε να φωτίσει τη γη με τη δόξα του το 1840, ενδυναμώνοντας έτσι το μήνυμα του πρώτου αγγέλου· και η εκπλήρωση του τρίτου οὐαί κατέβασε τον άγγελο, ώστε να φωτίσει τη γη με τη δόξα του στις 9/11, ενδυναμώνοντας έτσι το μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Ο φωτισμός της γης επιτελείται διά του συνδυασμού των δύο κινημάτων σε παράλληλη εφαρμογή—γραμμή επί γραμμής. Είναι το μήνυμα των τριών οὐαί που ενδυναμώνει το μήνυμα των τριών αγγέλων. Είναι υφασμένα από κοινού ως δύο γραμμές· η μία εσωτερική και η άλλη εξωτερική. Οι τρεις άγγελοι αντιπροσωπεύουν το έργο του λαού του Θεού, και το έργο τους ενδυναμώνεται από την εκπλήρωση των τριών οὐαί. Το εξωτερικό είναι το Ισλάμ και το προφητικό του έργο, και το εσωτερικό είναι ο Χριστός μέσα στον λαό Του—η ελπίδα της δόξας. Για τον λόγο αυτόν, ο Ιούδας συνδέεται με τον όνο στην προφητεία του Ιακώβ σχετικά με τον συμβολισμό των δώδεκα υιών του κατά τις έσχατες ημέρες.

> Και εκάλεσεν ο Ιακώβ τους υιούς αυτού και είπε, Συνάχθητε, διά να σας αναγγείλω εκείνα τα οποία θέλουσι συμβή εις εσάς εν ταις εσχάταις ημέραις. Συνάχθητε, και ακούσατε, υιοί του Ιακώβ· και προσέχετε εις τον Ισραήλ, τον πατέρα σας. … Ιούδα, συ είσαι εκείνος τον οποίον θέλουσιν επαινέσει οι αδελφοί σου· η χείρ σου θέλει είσθαι επί τον τράχηλον των εχθρών σου· οι υιοί του πατρός σου θέλουσι σε προσκυνήσει. Ο Ιούδας είναι σκύμνος λέοντος· από της θήρας, υιέ μου, ανέβης· έκυψεν, εκοιμήθη ως λέων και ως λέαινα· τις θέλει εγείρει αυτόν; Το σκήπτρον δεν θέλει εκλείψει από του Ιούδα, ουδέ νομοθέτης μεταξύ των ποδών αυτού, εωσού έλθη ο Σηλώ· και εις αυτόν θέλει είσθαι η υπακοή των λαών. Δέσας επί της αμπέλου τον πώλον αυτού και επί της εκλεκτής αμπέλου το πωλάριον της όνου αυτού· έπλυνε τα ιμάτια αυτού εν οίνω και την στολήν αυτού εν αίματι σταφυλής· οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν είσθαι ερυθροί από οίνου, και οι οδόντες αυτού λευκοί από γάλα. Γένεσις 49:1, 2, 8–12.

Ο Χριστός είναι ο Λέων από τη φυλή του Ιούδα, ο Οποίος έπλυνε τα ενδύματά Του στο αίμα, και ο Οποίος είναι «η εκλεκτή άμπελος», η οποία είναι προφητικώς δεμένη με το «πουλάρι της όνου». Το εξωτερικό μήνυμα των τριών συμφορών είναι δεμένο με το εσωτερικό μήνυμα των τριών αγγέλων. Ο πρώτος και ο δεύτερος άγγελος παραλλήλως αντιστοιχούν προς τον τρίτο άγγελο, και η πρώτη και η δεύτερη συμφορά πρέπει παραλλήλως να αντιστοιχούν προς την τρίτη συμφορά.

Το Κλειδί

Η μάχη της Νινευή είναι το «κλειδί» που επιφέρει το σκότος του Ισλάμ επάνω στον κόσμο, όταν η θανατηφόρος πληγή του Ρωμαιοκαθολικισμού θεραπευθεί με τον νόμο της Κυριακής που πρόκειται σύντομα να έλθει, ο οποίος είναι ο σεισμός της Αποκαλύψεως ένδεκα, όπου το τρίτο

αλίμονο έρχεται αιφνιδίως. Έρχεται κατά την «ώρα» του σεισμού.

> Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἔγινε μέγας σεισμός, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἐν τῷ σεισμῷ ἐφονεύθησαν ἑπτὰ χιλιάδες ἄνθρωποι· καὶ οἱ λοιποὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ δευτέρα οὐαὶ ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἡ τρίτη οὐαὶ ἔρχεται ταχέως. Ἀποκάλυψις 11:13, 14.

Ο νόμος της Κυριακής εγκαινιάζει για τον κόσμο τον καιρό της δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου, και η μάχη της Νινευή είναι το κλειδί που προσδιορίζει την κατάκτηση του έκτου βασιλείου, καθώς η πόρνη της Τύρου ενθυμείται και αρχίζει να άδει τα άσματά της σε εκπλήρωση του Ησαΐα είκοσι τρία. Η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου είναι η δοκιμασία με την οποία αποφασίζεται ο αιώνιος προορισμός ενός προσώπου, και αποφασίζεται πριν κλείσει η περίοδος χάριτος. Η περίοδος χάριτος κλείνει για τον κόσμο όταν ο Μιχαήλ εγείρεται. Ο καιρός της δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου για τον κόσμο, της Αποκαλύψεως κεφάλαιο δεκατρία, εδάφια δώδεκα και εξής, προτυπώνεται στον καιρό της δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου για τις Ηνωμένες Πολιτείες.

> «Όταν η Αμερική, η χώρα της θρησκευτικής ελευθερίας, ενωθεί με τον Παπισμό εξαναγκάζοντας τη συνείδηση και υποχρεώνοντας τους ανθρώπους να τιμούν το ψευδές σάββατο, οι λαοί κάθε χώρας επάνω στην υδρόγειο θα οδηγηθούν να ακολουθήσουν το παράδειγμά της». Testimonies, τόμος 6, 18.

Η περίοδος δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες διαχωρίζει και σφραγίζει τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες της Αποκάλυψης επτά, και η περίοδος δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου για τον κόσμο σφραγίζει το πολύ πλήθος της Αποκάλυψης επτά.

> «Τα ξένα έθνη θα ακολουθήσουν το παράδειγμα των Ηνωμένων Πολιτειών. Παρότι εκείνη πρωτοστατεί, εντούτοις η ίδια κρίση θα επέλθει επί του λαού μας σε όλα τα μέρη του κόσμου.» Testimonies, τόμος 6, 395.

Το κλειδί που παριστάνεται από τη μάχη της Νινευή σηματοδοτεί την αρχή του καιρού της δοκιμασίας της εικόνας για τον κόσμο, ενώ ταυτοχρόνως σηματοδοτεί και το τέλος του καιρού της δοκιμασίας της εικόνας για τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ένα κλειδί που παριστάνεται από τη μάχη της Νινευή ανοίγει το φρέαρ της αβύσσου, το οποίο φέρνει την πλημμύρα του Ισλάμ, παριστανομένου ως ακρίδες στον κόσμο. Το κλειδί εκείνο, στο τέλος της κραυγής του μεσονυκτίου, προτυπώνεται από ένα κλειδί που ανοίγει το ίδιο ακριβώς φρέαρ στις Ηνωμένες Πολιτείες κατά την αρχή της κραυγής του μεσονυκτίου.

Το κλειδί στις Ηνωμένες Πολιτείες παριστάνεται στο Λευιτικό είκοσι τρία ως η εορτή των σαλπίγγων, όταν ο όνος λύεται κατά την έναρξη της διακήρυξης της κραυγής του μεσονυκτίου. Εκείνο το κλειδί στρέφεται όταν φθάνουν οι πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ. Η εορτή των σαλπίγγων, και η επίθεση εναντίον του Νάσβιλ όταν το Ισλάμ λύεται, προτυπώνει τη μάχη της Νινευή κατά τον νόμο της Κυριακής.

Ο νόμος της Κυριακής είναι το τέλος της διακήρυξης της «μεσονύκτιας» κραυγής, διότι τότε η κραυγή μεταβάλλεται σε «ισχυρή» κραυγή, και η αρχή εκείνης της περιόδου πρέπει, από

προφητική αναγκαιότητα, να απεικονίζει το τέλος. Στο πρώτο αλίμονο, το Ισλάμ επρόκειτο να βασανίσει τα στρατεύματα της Ρώμης, τα οποία αποτελούν τύπο των Ηνωμένων Πολιτειών, επί εκατόν πενήντα έτη. Το κλειδί (η μάχη της Νινευή) σηματοδοτεί την αρχή της διακήρυξης της μεσονύκτιας κραυγής, όπως και η εορτή των σαλπίγγων. Στο Λευιτικό 23 υπάρχουν δεκαπέντε ημέρες μεταξύ της εορτής των σαλπίγγων και της Πεντηκοστής, η οποία είναι επίσης η εορτή της Σκηνοπηγίας. Αυτές οι δεκαπέντε ημέρες, κατά τον χρόνο της δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες, αντιστοιχούν στα εκατόν πενήντα έτη βασανισμού του πρώτου αλίμονο. Το δεκαπέντε είναι το δέκατο των εκατόν πενήντα.

Αυτές οι δεκαπέντε ημέρες (εκατόν πενήντα έτη) λήγουν όταν αρχίζουν τα τριακόσια ενενήντα ένα έτη και δεκαπέντε ημέρες. Από τις 22 Οκτωβρίου 1844 και εξής, ο προφητικός χρόνος δεν είναι πλέον εφαρμοστέος· επομένως, τα εκατόν πενήντα έτη του βασανισμού αποτελούν σύμβολο των δεκαπέντε ημερών του Λευιτικού είκοσι τρία, οι οποίες αρχίζουν με τη γιορτή των σαλπίγγων, ακολουθούμενες πέντε ημέρες αργότερα από την ανάληψη του σημαιοφόρου, ακολουθούμενες πέντε ημέρες αργότερα από την κρίση της Ημέρας του Εξιλασμού, και έπειτα από πέντε ημέρες έως την Πεντηκοστιανή έκχυση.

Εκεί αρχίζει η «ώρα, και ημέρα, και μήνας, και έτος, διά να θανατώσωσι το τρίτον των ανθρώπων». Η «ώρα» είναι η ώρα του μεγάλου σεισμού, ο οποίος είναι ο νόμος της Κυριακής. Η «ημέρα» είναι η ημέρα της ανταποδόσεως του Κυρίου, καθώς η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας εκβάλλεται από το στόμα του Κυρίου.

> Διότι είναι έθνος στερημένο από βουλήν, και δεν υπάρχει εις αυτούς καμία σύνεσις. Ω, είθε να ήσαν σοφοί, ώστε να εννοούσαν τούτο, να εστοχάζοντο το τελευταίον αυτών τέλος! Πώς να καταδιώξει εις χίλιοι, και δύο να τρέψουν εις φυγήν μυριάδα, εάν ο Βράχος αυτών δεν τους είχε παραδώσει, και ο Κύριος δεν τους είχε εγκλείσει; Διότι ο βράχος αυτών δεν είναι ως ο Βράχος ημών, και αυτοί οι εχθροί ημών είναι κριταί. Διότι η άμπελος αυτών είναι εκ της αμπέλου των Σοδόμων, και εκ των πεδίων των Γομόρρων· αι ράγες αυτών είναι ράγες χολής, οι βότρυες αυτών είναι πικροί· ο οίνος αυτών είναι δηλητήριον δρακόντων, και φαρμάκι ασπίδων σκληρόν. Δεν είναι τούτο αποτεθησαυρισμένον παρ' εμοί, και εσφραγισμένον μεταξύ των θησαυρών μου; Εις εμέ ανήκει η εκδίκησις και η ανταπόδοσις· ο πους αυτών θέλει ολισθήσει εν τω καιρώ αυτού· διότι η ημέρα της συμφοράς αυτών είναι εγγύς, και τα μέλλοντα να έλθουν επ' αυτούς σπεύδουν. Διότι ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού, και θέλει μεταμεληθή υπέρ των δούλων αυτού, όταν ίδη ότι η δύναμις αυτών εξέλιπεν, και δεν υπάρχει ουδείς κεκλεισμένος ή εναπολειφθείς. Και θέλει ειπεί, Πού είναι οι θεοί αυτών, ο βράχος εις τον οποίον ήλπισαν; Δευτερονόμιον 32:28–37.

Η «ώρα» του σεισμού είναι η «ημέρα της συμφοράς τους». Είναι η κρίση εκείνων μέσα στον Αντβεντισμό που δεν έχουν κατανόηση της γνώσης η οποία αυξάνεται στις έσχατες ημέρες. Έχουν επιλέξει έναν κίβδηλο βράχο επάνω στον οποίο να οικοδομήσουν τον οίκο τους, και στην πραγματικότητα ο βράχος τους ήταν άμμος.

> «Η προειδοποίηση έχει δοθεί: Δεν πρέπει να επιτραπεί να εισέλθει τίποτε που θα διαταράξει το θεμέλιο της πίστεως επάνω στο οποίο οικοδομούμε από τότε που ήλθε το μήνυμα κατά τα έτη 1842, 1843 και 1844. Εγώ ήμουν μέσα σε αυτό το μήνυμα, και από τότε στέκομαι ενώπιον του

> κόσμου, πιστή στο φως που ο Θεός μάς έχει δώσει. Δεν προτιθέμεθα να απομακρύνουμε τα πόδια μας από την εξέδρα επάνω στην οποία τοποθετήθηκαν, καθώς ημέρα με την ημέρα εκζητούσαμε τον Κύριο με θερμή προσευχή, ζητώντας φως. Νομίζετε ότι θα μπορούσα να εγκαταλείψω το φως που ο Θεός μού έχει δώσει; Αυτό πρέπει να είναι ως ο Βράχος των Αιώνων. Με καθοδηγεί από τότε που μου δόθηκε». Review and Herald, 14 Απριλίου 1903.

Ο «μήνας» αντιπροσωπεύει τον πρώτο μήνα.

> Χαίρετε, λοιπόν, υἱοὶ τῆς Σιών, καὶ εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· διότι σᾶς ἔδωκε τὴν πρότερη βροχὴ μετὰ μέτρου, καὶ θὰ κάμῃ νὰ καταβῇ δι' ὑμᾶς ἡ βροχή, ἡ πρότερη βροχὴ καὶ ἡ ὄψιμη βροχὴ, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί. Καὶ τὰ ἁλώνια θὰ πληρωθοῦν σῖτον, καὶ οἱ ληνοὶ θὰ ὑπερεκχειλίσουν ἀπὸ οἶνον καὶ ἔλαιον. Καὶ θὰ ἀποκαταστήσω εἰς ὑμᾶς τὰ ἔτη τὰ ὁποῖα κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, ὁ βροῦχος, καὶ ἡ κάμπη, καὶ ἡ ἐρυσίβη, τὸ μέγα μου στράτευμα, τὸ ὁποῖον ἀπέστειλα μεταξὺ ὑμῶν. Καὶ θὰ φάγητε ἐν ἀφθονίᾳ καὶ θὰ χορτασθῆτε, καὶ θὰ αἰνέσητε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὅστις ἐφέρθη θαυμαστῶς πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λαός μου δὲν θὰ καταισχυνθῇ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ θὰ γνωρίσητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς ἄλλος· καὶ ὁ λαός μου δὲν θὰ καταισχυνθῇ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰωήλ 2:23–27.

Η «ώρα» του νόμου της Κυριακής· το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο πλήττει απροσδόκητα, και ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός καταισχύνεται, επειδή έχουν εμπιστευθεί στον βράχο του όφεως. Τότε, κατά τον πρώτο μήνα, η όψιμη βροχή εκχέεται επάνω σε έναν καθαρισμένο λαό. Σε εκείνο το σημείο οι Ηνωμένες Πολιτείες θανατώνονται, έπειτα από το βασανιστήριο από το Νάσβιλ και εξής. Το βασανιστήριο, που είναι η καταστροφή των πόλεων, αρχίζει, και κατά την ώρα του νόμου της Κυριακής οι Ηνωμένες Πολιτείες φθάνουν στο τέλος τους (θανατώνονται) ως η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, εισάγοντας τον καιρό της δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου για τον κόσμο, ο οποίος λήγει όταν η όγδοη βασιλεία φθάσει στο τέλος της, χωρίς βοηθό (θανατώνεται).

Ο Ευφράτης

Ο ποταμός Ευφράτης συνδέεται συμβολικά με το Ισλάμ, και η λέξη «Ευφράτης» σημαίνει «καρποφόρος» ή «ξεσπώ, εκρήγνυμαι». Στη δεύτερη συμφορά οι τέσσερις άνεμοι που είναι δεμένοι στον Ευφράτη λύνονται.

> Και ἐσάλπισεν ὁ ἕκτος ἄγγελος, καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ χρυσοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, λέγουσαν πρὸς τὸν ἕκτον ἄγγελον, ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ μεγάλῳ ποταμῷ Εὐφράτῃ. Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι, οἵτινες ἦσαν ἡτοιμασμένοι διὰ τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, διὰ νὰ θανατώσωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. Ἀποκάλυψις 9:13–15.

Ο Ευφράτης αντιπροσώπευε το ανατολικό σύνορο της Γης της Επαγγελίας, και το Ισλάμ είναι οι «υιοί της ανατολής» στην προφητεία. Το προφητικό τους γνώρισμα είναι ότι συγκρατούνται και αφήνονται ελεύθεροι, αρχίζοντας από την Άγαρ, η οποία συγκρατήθηκε από τη Σάρρα.

> Και είπεν ὁ Θεός· Ἡ Σάρρα ἡ γυνή σου θέλει γεννήσει εις σε υιόν αληθώς· και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ισαάκ· και θέλω στήσει την διαθήκην μου μετ' αυτού εις διαθήκην αιώνιον,

> και μετά του σπέρματος αυτού μετ' αυτόν. Και περί του Ισμαήλ, σου εισήκουσα· ιδού, ευλόγησα αυτόν, και θέλω καταστήσει αυτόν καρποφόρον, και θέλω πληθύνει αυτόν σφόδρα σφόδρα· δώδεκα άρχοντας θέλει γεννήσει, και θέλω καταστήσει αυτόν έθνος μέγα. Γένεσις 17:19, 20.

Ο Ισμαήλ κατεστάθη καρποφόρος, και ο Ευφράτης σημαίνει καρποφόρος. Κατά την ολοκλήρωση της προφητείας των εκατόν πενήντα ετών του βασανισμού της πρώτης συμφοράς, άρχισε η προφητεία της μίας ώρας, της μίας ημέρας, του ενός μηνός και του ενός έτους, όταν το Ισλάμ αφέθηκε ελεύθερο να θανατώσει το τρίτον των ανθρώπων. Κατά τον νόμο της Κυριακής, το έκτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας θανατώνεται, και αποτελεί το ένα τρίτο της σύγχρονης Ρώμης. Το Ισλάμ είχε περιοριστεί στις 11 Αυγούστου 1840, κατά την ενδυνάμωση του αγγέλματος του πρώτου αγγέλου, και αφέθηκε ελεύθερο κατά την ενδυνάμωση του αγγέλματος του τρίτου αγγέλου, στις 11/9.

Στις 9/11, άρχισε η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, καθώς η κρίση των νεκρών έληξε και άρχισε η κρίση των ζώντων. Όταν το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο εξαπολύθηκε στις 9/11, αμέσως συγκρατήθηκε κατά τον καιρό της σφράγισης.

> «Αυτή η όραση δόθηκε το 1847, όταν υπήρχαν μόνον πολύ λίγοι από τους αδελφούς των Αντβεντιστών που τηρούσαν το Σάββατο, και από αυτούς μόνον λίγοι υπέθεταν ότι η τήρησή του ήταν αρκετά σημαντική ώστε να χαράσσει διαχωριστική γραμμή μεταξύ του λαού του Θεού και των απίστων. Τώρα αρχίζει να διακρίνεται η εκπλήρωση εκείνης της όρασης. "Η έναρξη εκείνου του καιρού θλίψεως", που αναφέρεται εδώ, δεν αναφέρεται στον χρόνο κατά τον οποίο οι πληγές θα αρχίσουν να εκχέονται, αλλά σε μια σύντομη περίοδο ακριβώς πριν εκχυθούν, ενώ ο Χριστός βρίσκεται στο αγιαστήριο. Κατά τον χρόνο εκείνο, ενώ το έργο της σωτηρίας πλησιάζει στο τέλος του, θλίψη θα επέρχεται επάνω στη γη, και τα έθνη θα οργίζονται, όμως θα συγκρατούνται, ώστε να μη ματαιώσουν το έργο του τρίτου αγγέλου. Κατά τον χρόνο εκείνο η "όψιμη βροχή", ή αναζωογόνηση από την παρουσία του Κυρίου, θα έλθει, για να δώσει δύναμη στη δυνατή φωνή του τρίτου αγγέλου και να προετοιμάσει τους αγίους να σταθούν κατά την περίοδο κατά την οποία θα εκχυθούν οι επτά έσχατες πληγές." Early Writings, 85.»

Η «σύντομη περίοδος» του χρόνου που οδηγεί στο κλείσιμο της δοκιμασίας είναι η περίοδος κατά την οποία «ο Χριστός βρίσκεται στο αγιαστήριο», «ολοκληρώνοντας» το «έργο της σωτηρίας».

> «Στο τυπικό σύστημα, το οποίο ήταν σκιά της θυσίας και της ιεροσύνης του Χριστού, ο καθαρισμός του αγιαστηρίου ήταν η τελευταία υπηρεσία που επιτελούσε ο αρχιερέας στον ετήσιο κύκλο της διακονίας. Ήταν το καταληκτικό έργο της εξιλέωσης—η απομάκρυνση ή η αφαίρεση της αμαρτίας από τον Ισραήλ. Προεικόνιζε το καταληκτικό έργο στη διακονία του Μεγάλου Αρχιερέως μας στον ουρανό, κατά την απομάκρυνση ή την εξάλειψη των αμαρτιών του λαού Του, οι οποίες είναι καταγεγραμμένες στα ουράνια αρχεία. Η υπηρεσία αυτή περιλαμβάνει έργο εξέτασης, έργο κρίσεως· και αμέσως προηγείται της έλευσης του Χριστού στις νεφέλες του ουρανού με δύναμη και πολλή δόξα· διότι όταν έλθει, κάθε περίπτωση θα έχει ήδη κριθεί. Λέγει ο Ιησούς: "Ο μισθός μου είναι μετ' εμού, διά να αποδώσω εις έκαστον καθώς θέλει είσθαι το έργον αυτού." Αποκάλυψη 22:12. Αυτό ακριβώς το έργο της κρίσεως,

> το οποίο αμέσως προηγείται της δευτέρας παρουσίας, είναι εκείνο που αναγγέλλεται στο μήνυμα του πρώτου αγγέλου της Αποκαλύψεως 14:7: “Φοβήθητε τον Θεόν και δότε εις αυτόν δόξαν· διότι ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού.”» Η Μεγάλη Διαμάχη, 352.

Η «εξάλειψη των αμαρτιών του λαού Του» λαμβάνει χώρα κατά την κρίση των ζώντων.

> Μετανοήσατε, λοιπόν, και επιστρέψατε, ώστε να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας, όταν έλθουν καιροί αναψυχής από την παρουσία του Κυρίου· και θέλει αποστείλει τον Ιησούν Χριστόν, τον προκεκηρυγμένον εις εσάς· τον οποίον πρέπει να δεχθή ο ουρανός μέχρι των καιρών της αποκαταστάσεως πάντων, περί των οποίων ελάλησεν ο Θεός διά στόματος πάντων των αγίων αυτού προφητών απ’ αρχής κόσμου. Πράξεις 3:19–21.

Για να μετανοήσει κανείς, πρέπει να είναι ζωντανός, και η μετάνοια στην οποία εδώ αναφέρεται ο Πέτρος, υπό την τελεία της έννοια, λαμβάνει χώρα όταν «έρθωσι καιροί αναψυχής». Η ανάπαυση και η αναψυχή είναι η όψιμη βροχή, η οποία άρχισε όταν ο ισχυρός άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ κατέβηκε για να φωτίσει τη γη με τη δόξα Του. Εκείνος ο ισχυρός άγγελος ήταν επίσης ο πρώτος άγγελος της 11ης Αυγούστου 1840, ο οποίος κατέβηκε όταν το Ισλάμ συγκρατήθηκε, και εκείνος ο άγγελος ήταν «ουδείς κατώτερος προσώπου από τον Ιησού Χριστό». Η «αναψυχή» και «οι καιροί της αποκαταστάσεως πάντων» αρχίζουν με την απελευθέρωση του Ισλάμ, ώστε να οργίσει τα έθνη, και έπειτα με τον περιορισμό του ενώ σφραγίζονται οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Η 11η Σεπτεμβρίου σηματοδοτεί τους καιρούς της αναψυχής και της ανάπαυσης, που είναι η όψιμη βροχή, και σηματοδοτεί την περίοδο της «αποκαταστάσεως πάντων». Εκείνο που αποκαθίσταται στην εκκλησία, η οποία από την αποστασία του 1863 υπήρξε η στρατευομένη εκκλησία, αλλά θα γίνει η θριαμβεύουσα εκκλησία, είναι ο καιρός της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Η στρατευόμενη εκκλησία είναι ένα μείγμα σίτου και ζιζανίων, και η θριαμβεύουσα εκκλησία είναι η προσφορά των πρωτογεννημάτων του σίτου της Πεντηκοστής. Η 11η Σεπτεμβρίου ήταν η πρώτη φορά που ο Βαλαάμ κτύπησε την όνο, και ο Βαλαάμ (οι Ηνωμένες Πολιτείες) άρχισε έναν παγκόσμιο πόλεμο κατά της τρομοκρατίας αμέσως μετά την αιφνιδιαστική επίθεση. Η όνος του Βαλαάμ αντιπροσωπεύει τα τρία οὐαί που συναποτελούν το τρίτο οὐαί, και τα οποία εκτυλίσσονται παραλλήλως προς τα μηνύματα των τριών αγγέλων. Τα τρία οὐαί, επομένως, κυβερνώνται προφητικώς από τα τρία βήματα των τριών αγγέλων. Για τον λόγο αυτό, τη δεύτερη φορά που ο Βαλαάμ κτυπά την όνο, πρόκειται για διπλασιασμό, όπως συμβαίνει πάντοτε στο δεύτερο βήμα. Ανάμεσα στους δύο αμπελώνες της αρχαίας κυριολεκτικής και της σύγχρονης πνευματικής ένδοξης γης, το Ισλάμ έπληξε το Ισραήλ στις 7 Οκτωβρίου 2023, και αμέσως επιβλήθηκε ένας περιορισμός στη Γάζα, και έπειτα το Ισλάμ θα πλήξει το Νάσβιλ.

Το πλήγμα στο Νάσβιλ είναι η δεύτερη από τις δύο αιφνιδιαστικές επιθέσεις που, κατά τη μαρτυρία του Βαλαάμ, λαμβάνουν χώρα μεταξύ των αμπελώνων. Το Νάσβιλ σηματοδοτεί το προφητικό ορόσημο κατά το οποίο το μήνυμα της μεσονυκτίου κραυγής ενώνεται με τον δεύτερο άγγελο. Το μήνυμα της μεσονυκτίου κραυγής αρχίζει όταν οι δύο μαθητές του Χριστού, (που αντιπροσωπεύουν το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου) λύνουν τον όνο κατά την αρχή της θριαμβευτικής εισόδου. Εκείνη η πομπή οδηγεί τελικώς στον σταυρό, ο οποίος αντιπροσωπεύει τον σεισμό του επικείμενου νόμου της Κυριακής, όπου η πόρνη Ρώμη υπερνικά το έκτο βασίλειο

της βιβλικής προφητείας, αφού είχε λησμονηθεί στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών.

Όταν η πόρνη αρχίσει να άδει τα άσματά της κατά τον νόμο της Κυριακής, η μάχη της Νινευή θα έχει επαναληφθεί και το κλειδί θα έχει στραφεί, σηματοδοτώντας την έναρξη του χρόνου της δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου στον κόσμο. Η μάχη της Νινευή είναι το τέλος της διακηρύξεως της κραυγής του μεσονυκτίου, η οποία τότε μετατρέπεται στη δυνατή κραυγή του τρίτου αγγέλου. Η αρχή εκείνης της περιόδου, η οποία σημειώνεται από την αιφνιδιαστική επίθεση εναντίον του Νάσβιλ, θα έχει επίσης προτυπωθεί από τη μάχη της Νινευή, διότι ο Ιησούς, ως Άλφα και Ωμέγα, απεικονίζει πάντοτε το τέλος με την αρχή. Η επίθεση στο Νάσβιλ θα περιέχει, κατ' αναγκαιότητα προφητική, τα στοιχεία μιας νίκης της Ρώμης επί της Περσίας, η οποία επιτρέπει στο Ισλάμ να γεμίσει τη γη με σκότος. Ο Ντόναλντ Τραμπ είναι το σύμβολο της εικόνας της Ρώμης, επομένως θα επικρατήσει στη μάχη της Νινευή που συνδέεται με το πλήγμα κατά του Νάσβιλ, αλλά η δύναμή του να αντισταθεί στον κατακλυσμό του Ισλάμ θα έχει εξαντληθεί.

Η μάχη την οποία ο Ρόναλντ Ρήγκαν κατόρθωσε να κερδίσει το 1989 ήταν ένας ψυχρός πόλεμος που είχε αρχίσει στο τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Ο ψυχρός πόλεμος του Τραμπ είναι η μάχη του Πανίου, και οδηγεί στον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο κατά τον νόμο της Κυριακής, ο οποίος έχει προτυπωθεί από τη μάχη του Ακτίου και επίσης από τη μάχη της Νινευή. Ο ψυχρός πόλεμος του Τραμπ, που αντιπροσωπεύεται από τη μάχη του Πανίου, οδηγεί στην κατάρριψη του «τείχους» του διαχωρισμού εκκλησίας και κράτους στο Σύνταγμα, όπως προτυπώθηκε από την πτώση του «Τείχους» του Βερολίνου το 1989.

Το Νάσβιλ αντιπροσωπεύει το σημείο όπου η όνος του Βαλαάμ συνθλίβει το πόδι του Βαλαάμ επάνω στον τοίχο, προσδιορίζοντας έτσι έναν ακρωτηριαστικό πλήγμα στον τοίχο. Η περίοδος της κραυγής του μεσονυκτίου αρχίζει με ένα γεγονός που προσκρούει στον τοίχο του διαχωρισμού στο Σύνταγμα, σηματοδοτώντας έτσι την αρχή της εγκαθίδρυσης της εικόνας του θηρίου (του συνδυασμού εκκλησίας και κράτους) με ένα ορόσημο που προτυπώνει την κατεδάφιση του τοίχου του διαχωρισμού κατά το τέλος της εγκαθίδρυσης της εικόνας του θηρίου. Ο Ντόναλντ Τραμπ θα ομιλήσει προφητικώς μέσω ενός εκτελεστικού διατάγματος που προτυπώνει την ομιλία κατά τον κυριακάτικο νόμο, όπως προτυπώθηκε με τις Alien and Sedition Acts του 1798. Εκεί θα νικήσει τους παγκοσμιοποιητές του Δημοκρατικού κόμματος και τα αντίστοιχά τους πρόσωπα, τους παγκοσμιοποιητές RINO του Ρεπουμπλικανικού κόμματος. Η νίκη του επί των εχθρών που προτυπώνονται από την Περσία στη μάχη της Νινευή θα αφήσει και τις δύο πλευρές του πολιτικού πολέμου απογυμνωμένες από τη δύναμη που είναι αναγκαία για να αντισταθούν στις ακρίδες του Ισλάμ, οι οποίες θα εξαπλωθούν επάνω στη γη. Το συνθλιμμένο πόδι του Τραμπ είναι ο τοίχος στην αρχή της διακήρυξης της κραυγής του μεσονυκτίου, που οδηγεί στον τοίχο κατά το τέλος.

Θα συνεχίσουμε αυτή την εξέταση των τριών αλίμονο στο επόμενο άρθρο.